

כמי שגוננו הכל פחת מפתח אחד, ואותו המפתח גונו הכל ביהיכל אחד. ואר על גב שהפל גנוו בהיכל ההוא - העקר של הכל הוא באותו המפתח. אותו המפתח סוגר ופותח.

באותו ההיכל יש גונים נסתרים רביים אלו על אלו. באוטו ההיכל יש שעירים מעשה סתר, והם חמשים. נחקרו לארכעה אדרדים וחיו לארבעים (ס"א תשחה). לשער אחד אין צד, לא ידוע אם הוא למעלה אם הוא למטה (ס"י ה"ז) או למעלה הוא למטה. ומשום לכך אותו השער סתום.

בתוך אוטם השערים יש מנעול אחד, ומקום אחד קטן להכנסו אוטו המפתח בו, ואני נרשם אלא ברשם של המפתח. אין יודעים בו אלא אותו המפתח (ס"י של הפתח) בלבד. ועל זה הסוד בראשית ברא אלהים.

בראשית זה המפתח שהפל נסתר בו, והוא סוגר ופותח, וששה שעירים כלולים בו באותו המפתח שטוגר ופותח. כשהטוגר את אוטם השערים וכן כולל אוטם בתוכו (נ"א וכולא בתומו, אן ודי כתוב בראשית, דבר גלי בכל דבר נסתר. ובכל מקום בר"א - זה דבר נסתר. סוגר ולא פותח. אמר רבינו יוסי, ודי זה כה, ושמעתי את הפואר הקדוש (רש"י) שאומר כה, שדבר נסתר הוא ברא, סוגר ולא פותח. ובعود שהיה סוגר במלת ברא, לא היה העולם ולא התרקים, והיה מכה על הכל מה"ג. וכששולט המתה"ז מהה, אין עלום ולא מתקים.

כתי אותו המפתח פותם שעירים ומזרנן לשמוש ולעשות הולדות? בש"א אברם, שבתו אלה חולדות השמי והארץ

גוניו כלל**א בהיכל** חדא, ואף על גב דכל**א בהיכל**, עקר**א דכל** **א בהיכל** מפתחה הוי. הוי מפתחה סגיר ופתח. **בנהוא היכל** אית ביה גניין סתימין סגיאין אלין על אלין. **בנהוא היכל** אית טרעין עובד סתימיו ואנוון חמשין. אגיליפו לאربع טרין והואו ארבעין (ס"י ותשע). חד טרעא לית ליה טרא, לא ידיע اي הוא לעילא, اي הוא למתקא (ס"י איה לעילא איה למתקא). ובגין לכך הוה טרעא סתים.

נו אינון טרעין אית מנעול**א בהיכל**, וחד אחר דקיק לאעלא הוה מפתחה ביה, ולא אטרשים אלא בראשימו דמפתחה, לא ידען ביה אלא הוה מפתחה (ס"י ותשחא) בלהודו.

ועל רזא דנא בראשית בראש אליהם. בראשות דא מפתחה דכל**א סתים ביה**, והיא סגיר ופתח, ושית טרעין כלין ביה. **בנהוא מפתחה דסגיר ופתח**. בד סגיר אנון טרעין וכליל לוון בגויה (נ"א וכלה בנויה) כדיין ודי כתיב בראשית מל'ה גלי**א בכל מל'ה סתימה**. ובכל אחר בר"א מל'א סתימה איהו, סגיר ולא פתח.

אמר רבינו יוסי ודי כי היא, ושמענא לבוץינה קדישא דאמր כי, דמל'ה סתימה איהו בראש סגיר ולא פתח. ובעוד דהוה סגיר במל'ה דברא, עלמא לא הוי ולא אתקים, והוה חפי על כלא תה"ו, וכד שלטה hei תה"ו, עלמא לא הוה, ולא אתקים.

אם כי הוה מפתחה פתח טרעין ואיזמן לשמשא ולמעבד תולדין בד אתה אברם דכתיב אלה תולדות השמים ויהארץ בהבראם ותניין באברם. ומה דהוה כלא

בhabרָם, ושנינו באברהם. ומה שהכל היה סתום במלת ברא - חזרו האותיות לשפטן, ויצא עמוד שעה תולדות, אבר מיטוד הקדוש שהעולים עומדים עליון.

בשהابر היה נרשם במלת ברא, או רשם הנפטר העלינו [נ"א הקדוש ליה] רשם אחר לשם ולכבודו. וזה הוא מ".י. ברא אלה, וגם כן שם מקדוש שמתפרק שהוא מ"ה שנרשם. והוציאו מן ברא אבר, והוא רשות באלה מצד זה ואבר מצד זה. הנפטר הקדוש. אלה עומדים. אבר מיטוד. פשנשלם זה - נשלם זה. חוקק לאבר היה זה, וחוקק?

ל"אללה" היה י>.

מתעוררות הקאותיות להשלים את הצד היה ואת הצד היה, ואנו מוציא מ"מ. נוטל אחד לפחות יהה ואחד לצדר יהה. נשלם השם הקדוש ונעשה אלהים גם כן השם של אברהם. פשנשלם זה - נשלם זה.

ויש אומרים שנטל הקדוש-ברוך-הוא מ"י וזרק באלה ונעשה אלהים. ונטל הקדוש-ברוך-הוא מ"ה וזרק באבר ונעשה אלהים. (ומלת מי רשות לחתמים שעיר ביתה, ויש קה י"ה, קאות הרשותה של השם הקדוש, ומלה מ"ה רשות למן השם הקדוש י"ה, כמו שנאמר (תהלים קמר) אשר העם שזכה לו וכו' (איוב כ) ותלה הארץ על כל מ"ה. וזה התקומו שני עולמות. בז"ד העולם דקה ובזה"א העולם הזה. בלומר במ" ברא את העולם דקה, ובמה"ה ברא את העולם הזה. וזה רמו מעלה ומטה).

ואנו עשה תולדות ויצא שם שלם מה שלא היה מקיים לכן. זהו שפטוב (בראשית ב) אלה תולדות השמות והארץ בהבראם. כלם היה תליים עד שנברא שם של אברהם. בין שגשלם השם היה של אברהם, נשלם השם הקדוש. זהו שפטוב

סתמים במלת ברא, אתהדרו אתהון לשמורשא, ונפק עמודא דעבד תלדיין, אבר יסודא קדישא דעלמא קיימא עלייה.

בד Hai אבר אתרשים במלת ברא כדין רשים סתימה עלה (נ"א קדישא לאללה) רשמי אחרא לשמייה וליקרייה. ורא איה מ"י ברא אלה. וגם כן שם קדישא דאתברכא דאייה מ"ה אתרשים. ואפיק מן ברא אבר. והוא רשים באלה מטרא דא ואבר מטרא ד. אבר קיימא. בד אשתלים דא קיימא. אבר קיימא. בד אשתלים דא גלייך לדאי אבר ד. גלייך להאי אלה י.

אתعرو אתהון לאשלמא להאי טרא ולהאי טרא, כדין אפיק מ"מ. נטיל חד להאי טרא וחד להאי טרא, אשתלים שם קדישא ואתעביד אלהים גם כן שם (דף ד ע"א) דאברהם. בד אשתלים דא אשתלים דא.

ויש אומרים דנטל קדרשא בריד הוא מי ושי באה ואתעביד אלהים. ונטל קדרשא בריד הוא מי ושי באבר ואתעביד אברהם. (ומלת פ"י רומו לחטים שעיר ביתה ואית בה י"ד אות קדמאת רשם קדישא. ומלת פ"ה רומו למונא דשנא קדישא, ואית בה אות תנינא דשנא קדישא יהוה. במה דאת אמר, (תהלים קמד) אשורי העם שבבה לו ינ"י (איוב כ) תולח ארין על כל מ"ה. ובדין אתקימו תרין אלמי. בי"ד אלפא דאתמי, ובזה"א אלפא דא. בלומר במ" ברא עולם הבא ובמה"ה ברא עולם מות. וזה הוא רמו עלא ותפאה).

ובדין עבד תולדות ונפק שם שלים מה דלא היה קדם Dunn, הדרה הוא דכתיב אלה תולדות השמות והארץ בהבראם, כלחו הוו תלין עד דאתברי שמייה דאברהם. בין דашתלים שם דא דאברהם, שם קדישא של אברהם. בין שגשלם השם היה של אברהם, נשלם השם הקדוש. זהו שפטוב